

βαφή

βαφή, η, ουσ. [<αρχ. βαφή], η βαφή· (στη γλώσσα της αργκό) η λήψη δακτυλικών αποτυπωμάτων στην Ασφάλεια: «είναι πολύ στενοχωρημένος, γιατί μετά τη βαφή του στην αστυνομία φοβάται πως δε θα μπορέσει να βρει δουλειά». Από τη διαδικασία της λήψης των δακτυλικών αποτυπωμάτων, κατά την οποία οι άκρες των δαχτύλων πιέζονται πάνω σε ένα μελανωμένο ταμπόν (βαφή) για να πιεστούν κατόπιν πάνω σε χαρτί.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας